

Sygn. akt II Ka 898/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2020 r.

sprawy **M. M. (1)**

oskarżonego z art. 289 § 2 kk i inne

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 15 października 2019 r. sygn. akt II K 696/17

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. P. w G. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu wykonywaną w imieniu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego M. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa 180 zł tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze;

IV. zwalnia oskarżonego od wydatków za II instancję ustalając, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 898/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 15 października 2019 r. sygn. akt II K 696/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego kar jednostkowych oraz kary łącznej w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru i niewystarczającym uwzględnieniu okoliczności przemawiających za orzeczeniem kar łagodniejszych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Odwoławczy nie dostrzegł podstaw do złagodzenia pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia o represji karnej wymierzonej M. M. (1) w zaskarżonym wyroku.</p> <p>Aby kara mogła zostać uznana za rażąco niewspółmierną, niedostosowanie do dyrektyw jej wymiaru musi już po wstępnej analizie orzeczenia być całkowicie nie do zaakceptowania. Nieprzypadkowo ustawodawca poprzedził ową niewspółmierność, o której stanowi art. 438 pkt 4 kpk, określeniem „rażąca”. Ingerencja Sądu Odwoławczego w orzeczenie o karze może zatem nastąpić tylko i wyłącznie wówczas, gdy różnica między karą wymierzoną</p>		

przez Sąd I instancji, a karą którą należałoby orzec, jest znaczna, rażąca, nie może sprowadzać się do różnic niewielkich, nieznaczących, bo byłoby to sprzeczne z normą art. 438 pkt 4 kpk, z której jednoznacznie wynika, że podstawą zmian może być jedynie rażąca - a więc nie każda - niewspółmierność kary.

Dokonany przez Sąd I instancji wybór rodzaju kary zasadniczej – pozbawienia wolności, przewidzianej za przypisane oskarżonemu przestępstwa w sankcji karnej i określenie wymiaru tejże kary zarówno za poszczególne czyny, jak też kary łącznej nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. Pisemne motywy zaskarżonego wyroku w pełni przekonują, iż Sąd Rejonowy przesłankom łagodzącym oraz obciążającym tego oskarżonego nadał właściwą rangę i znaczenie oraz w należyty sposób uwzględnił kodeksowe kwalifikatory dyrektyw wymiaru kary, które wpływają na jej wymiar. Wymierzona kara jest przede wszystkim adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego M. M. (1), spełniając przy tym pozostałe czynniki, o jakich mowa w art. 53 kk. Zawiera w sobie ładunek dolegliwości koniecznej dla pełnego uświadomienia oskarżonemu konieczności poszanowania przepisów prawa. Wbrew zarzutom zawartym w apelacji, Sąd I instancji wydając orzeczenie w zakresie kary uwzględnił fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzuconych mu przestępstw, jak też naprawienie szkody wyrządzonej czynem z pkt I aktu oskarżenia. Przeciwwagę dla powyższych okoliczności stanowi jednak w sprawie kilkukrotna uprzednia karalność oskarżonego, lekceważący

stosunek do obowiązujących norm prawnych oraz wydanych wobec niego orzeczeń Sądu, a ponadto znaczny stan nietrzeźwości podczas popełnienia przypisanych oskarżonemu czynów. Słusznie zatem Sąd meriti uznał, że tylko kara pozbawienia wolności będzie adekwatną reakcją na zachowanie oskarżonego i wdroży go do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Zważyć przy tym należy, że wymierzone kary jednostkowe oscylują w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Również orzeczonej kary łącznej nie sposób uznać za rażąco surową. Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił związek czasowy pomiędzy czynami oraz towarzyszące im okoliczności podmiotowe i przedmiotowe.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie nie może być także mowy o rażącej niewspółmierności orzeczonych przez Sąd Rejonowy środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł. Orzeczenie powyższych środków karnych, we wskazanym rozmiarze było obligatoryjne.

Kierując się przedstawionymi wyżej racjami i nie znajdując podstaw do ingerencji w pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie o karze wymierzonej M. M. (1), Sąd Okręgowy w Siedlcach w zaskarżonej części wyrok utrzymał w mocy.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary i orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności za czyny z pkt I i II aktu oskarżenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Niezasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wniosek zawarty w apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego za przypisane mu przestępstwa kar ograniczenia wolności przy zastosowaniu art. 37 a kk nie zasługiwał na uwzględnienie. Przede wszystkim zauważyć należy, iż zastosowanie instytucji uregulowanej w art. 37a k.k. w każdym przypadku uzależnione jest od decyzji sądu. Co	

więcej norma z art. 37a k.k. stanowi pewnego rodzaju odstępstwo od zasady, zgodnie z którą - za przypisany czyn wymierzana jest kara, która przewidziana została jako sankcja karna za konkretne przestępstwo. Stąd też sięgając po uregulowanie z art. 37a k.k. sąd za każdym razem obowiązany jest do indywidualnego podejścia i całościowego przeanalizowania konkretnego przypadku. W sprawie niniejszej, co wynika z treści uzasadnienia- Sąd I instancji wnikliwie przeanalizował kwestię zastosowania wobec oskarżonego represji karnej za przypisane mu czyny. Ustalając ich wysoką społeczną szkodliwość Sąd Rejonowy uznał, że kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności jak też łączna kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, będzie właściwą reakcją na zachowanie oskarżonego w kontekście przypisanych mu przestępstw. Zdaniem Sądu Okręgowego, słusznie Sąd I instancji nie znalazł podstaw do zastosowania wobec M. M. (1) instytucji z art. 37a k.k.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

2.1.

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	2. Na podstawie art. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. z dnia 29 lipca 2019 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 1513) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. P. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony oskarżonego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. z dnia 30 listopada 2018 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 18;

3. 4. Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zasądził od oskarżonego M. M. (2) na rzecz Skarbu Państwa opłatę za postępowanie odwoławcze, zaś na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił go od wydatków za II instancję ustalając że ponosi je Skarb Państwa. Sąd uznał, że z uwagi na sytuację materialną i wysokość dochodów oskarżonego, jak też orzeczone wobec niego świadczenie pieniężne, uiszczenie wydatków byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

7. **PODPIS**